

Бешовларидан фақат Абу Довуд ривоят қилмаган.

نَاكَ نَمَ: لَأَق مَلَسُو هِيَلَع هَلَلَا يَلَصَّيْبِن لَانَع ، هُنَّ عُهُلَلَا يَضَرَّ رَءِيْرُهُ يَبَأَنَع
رَخَالَا مَوِيْلَاو هَلَلَاب نَمُوِي نَاكَ نَمَو ، هَفِيْضٌ مَرُكِيْلَف رَخَالَا مَوِيْلَاو هَلَلَاب نَمُوِي
رَخَالَا مَوِيْلَاو هَلَلَاب نَمُوِي نَاكَ نَمَو - رَاجُ مَرُكِيْلَف ؛ رَءِيْوَرِيْ فَو - هَمَحْرُ لَصِيْلَف
رَءِيْلَف . «رَبْرَأَلَا هَاوَر .» تَمَّصِيْلُ وَأَرْيَخُ لُقِيْلَف

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам: «Ким Аллоҳга ва охират кунига иймон келтирган бўлса, меҳмонини икром қилсин. Ким Аллоҳга ва охират кунига иймон келтирган бўлса, силаи раҳм қилсин – бошқа бир ривоятда: «Қўшнисини икром қилсин», дейилган – Ким Аллоҳга ва охират кунига иймон келтирган бўлса, яхши гап айтсин ёки жим турсин», дедилар.

Тўртовлари ривоят қилишган.

لَأَق مَلَسُو هِيَلَع هَلَلَا يَلَصَّيْبِن لَانَع ، أَمُّ هُنَّ عُهُلَلَا يَضَرَّ وَرَمَعْنَب هَلَلَا دَبَعْنَع
نَمَّ نَا: «هُطَفَلَو وَيْرَأُحُ بَلَاو مَلَسُمَو وَيْذِمَّرْتَلَا هَاوَر .» أَقَالُحُ أَمْ كُنْ سَأَحُ أَمْ كُنْ رَأِيْخُ
«أَقُلُّحُ مُمْ كُنْ سَأَحُ أَمْ كُنْ رَأِيْخُ»

Абдуллох ибн Амр розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам: «Сизларнинг яхшингиз ҳусни хулқлигингиздир», дедилар».

Термизий, Муслим ва Бухорий ривоят қилишган.

Бухорийнинг лафзида:

«Албатта, сизнинг энг яхшингиз ҳусни хулқлигингиздир», дейилган.

Ўзига етган озорларга сабр қилиш ҳам ҳусни хулқдандир.

أَمُّوِي مَلَسُو هِيَلَع هَلَلَا يَلَصَّيْبِن لَانَع لَأَقُ هُنَّ عُهُلَلَا يَضَرَّ رَءِيْرُهُ يَبَأَنَع
نَاكَ وَ هَتَبَقَرَّرَمَحَفِ هِيَادِرْبُ هَدَبَجُ هَكَرْدَا دَقِيْبِيْبَانَعُ أَلَا أَنْ رَطْنَفَانُ مَقَفُ ، مَأَقُ مُمْ
لَمْ حَا: يَبَانَعُ أَلَا هَلَلَأَقَفُ ، مَلَسُو هِيَلَع هَلَلَا يَلَصَّيْبِن لَانَع تَفْتَلَأَفُ ، أَنْ شَخَّءِ أَدِرْ
يَبِن لَأَقَفُ . كَيْبَلَامُ نَمَ أَلَو كَلَامُ نَمَ يَلُ مَحَاتُ أَلَا كُنْ إِيْفُ ، نِيْدَهُ يَرِيْغَبُ يَلَعُ يَل
رُفَعَتْ سَأُو أَلَا ، هَلَلَا رُفَعَتْ سَأُو أَلَا ، هَلَلَا رُفَعَتْ سَأُو أَلَا : مَلَسُو هِيَلَع هَلَلَا يَلَصَّ
هُلُ لُوقِيْ كَلْذَلُ كَفُ . «يَنْتَدَبَجُ يَلَلَا كَتَدَبَجُ نَمَ يَنْدِيْقُتُ يَّتَحُ كَلْ لَمْ حَا أَلَا ، هَلَلَا
، أَعَارَسَ هِيَلَا أَنْ لَبَقُ أَيْبَانَعُ أَلَا لَوْقُ أَنْ عَمَسُ أَمَلَفُ . أَلَا كُدِيْقُ أَلَا هَلَلَاو : يَبَانَعُ أَلَا
عَمَسُ نَمَ يَلَعُ تَمَزَعُ» : لَأَقُ مَلَسُو هِيَلَع هَلَلَا يَلَصَّيْبِن لَانَع لَأَقُ هُنَّ عُهُلَلَا يَضَرَّ رَءِيْرُهُ يَبَأَنَع
رَءِيْلَف . «هُلُ لَمْ حَا» : هَلَلَأَقُ أَلَا جَرَأَعُ دُمُتُ . «هَلَلَا نَدَا يَّتَحُ هَمَأَقُ مَحْرَبِيْ أَلَا يَمَالَكُ

اَوْفَرَصْنَا» : لَاقٍ مُّثَّ اَنْيَلِ لَاتَفَتَلَا مُثَّ ، «أَزَمَتْ رَحْ أَلَا اَلَعَوُ ، أَرِيغَ شَرِيغَ بَ اَلَعِ ، اَنْيَدَه
دُوَادُ وُبَّأَ هَاوَرُ . «هَلَلَا اَلَكَرْبَ اَلَعِ»

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир куни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бизга ҳадис айтдилар ва сўнгра ўринларидан турдилар. Биз ҳам турдик. Шу пайт у зотга яқинлашиб келган аъробийга кўзимиз тушди. Аъробий у зотнинг ридоларидан ушлаб тортган эди, у зотнинг бўйинлари қизариб кетди. Ридо дағал эди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бурилиб қарадилар. Аъробий у зотга:

«Менинг мана бу икки туямга юк юклаб бер! Менга ўз молингдан ёки отангнинг молидан юклаб бермайсан-ку!» деди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Йўқ, астағфируллоҳ! Йўқ, астағфируллоҳ! Йўқ, астағфируллоҳ! Шу тортганинг учун менинг ўчимни бермагунингча сенга юклаб бермайман», дедилар.

Ҳар шундай деганларида аъробий у зотга: «Аллоҳга қасамки, сенга ўч олдирмайман!» дер эди.

Аъробийнинг гапини эшитиб, у томон тезлаб бордик. Бас, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бизга бурилиб қарадилар ва:

«Таъкидли амр қиламанки, менинг каломимни эшитган ҳар бир киши мен унга изн бермагунимча ўрнидан қимирламасин! – дедилар. Сўнгра бир одамни чақириб, унга: – Унинг мана бу икки туясига юк юклаб бер. Бир туяга арпа, бошқасига хурмо, – дедилар. Кейин бизга бурилиб қараб: – Аллоҳнинг баракоти ила қайтинглар», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Ким ўзида юқорида зикр қилинган сифатларни топмаса, уларни топишга жиддийлик ила ҳаракат қилмоғи лозим бўлади.

(Тамом)

«Руҳий тарбия» китобидан